

men i alt Fald med en Resignation, som man ikke tør vente i alle Sager, aldeles slutter sig til, hvad en enkelt Afdeling af Rigsdagen har vedtaget; og naar den anden Afdeling af Rigsdagen, nagtet dens i flere væsentlige Punkter temmelig forskjelligte Anskuelser, for Fredens Skyld, har bevæget sig til at tage Lovforslaget, som det er forelagt, altsaa med den Autoritet, som man tillægger et Forslag, for hvilket allerede Folkethinget og Regjeringen have udtalt sig, og det da paa den Maade kommer tilbage til Folkethinget, saa troer jeg, det er en Forudsætning, som ingenlunde vil kunne kaldes dumdriftig, at mene, at denne Sag nu kunde føres til Ende. Jeg havde derfor haabet, at dette Lovforslag ikke her vilde møde nye Vanskeligheder, og havde saa meget mere haabet derpaa, som det maa være mig tilladt at nævne, først at Regjeringen i denne Session ikke har seet sig istand til at forelægge mange og vigtige Lovarbejder, og at det er klart, at de tvende, der have mere omfattende Betydning, ikke ville blive til Lov i denne Session; jeg sigter hermed til et Lovforslag, som foreligger dette Thing, og til et, som foreligger det andet Thing. Der var altsaa kun ringe Udsigt til, at mange Arbejder vilde blive færdige i denne Session, og der var derfor saa meget mere Opfordring til at holde fast ved det Haab, at de øvrige Lovarbejder maatte kunne bringes tilende; jeg skal derfor ikke nægte, at jeg ikke kunde forstaae Folkethingets Beslutning at henvise denne Sag umiddelbart til anden Behandling anderledes, end at man nu, hvor deelte Meninger der end kunde være om enkelte Punkter, dog, i alt Fald indtil videre, vilde lade det beroe ved Lovforslaget. Jeg vil dog tillade mig at gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at selv i det private Liv og langt mere i det offentlige kommer man idelig og idelig i den Stilling ikke at kunne faae fuldstændig gennemført det, som man, naar den hele Afgjørelse laa i en Enkelts Haand, vilde ansee for det Nærmeste, men maa finde sig i, at de mange forskjelligte Anskuelser, der kunne have Indflydelse paa Sagen, faae deres Deel i Afgjørelsen, og nøies med, at man i et enkelt Punkt ikke kan sætte sin individuelle Anskuelse igjennem. Jeg behøver forøvrigt vist ikke at

sigte til en Forsamling, der allerede har en saa lang Praxis som denne, at en modsat Fremgangsmaade vilde gjøre ethvert Lovgivningsarbejde reent umuligt, og det maa derfor ogsaa være mit simple og praktiske Svar til de Bemærkninger, vi hørte fra det ærede Medlem (Gad), der aabnede Forhandlingerne idag, at der er en stor Forskjel paa at skulle grunde et Samfund og at maatte tage og gaae ud fra bestaaende Forhold; forsaavidt den danske Nation var i det sørgelige Tilfælde at maatte udbandre til en fremmed Verdensdeel og begrunde et Samfund forfra, da er det ganske vist, at jeg for mit Bedkommende hverken vilde være med at foreslaae eller at stifte enten Præmiesystemer, Landstutteri, Stamstutteri eller deslige; men et heelt Andet er Forholdet, naar man forefinder et gammelt Samfund, og jeg troer, at den, der ikke vil høre sig for de Forudsætninger, et saadant Samfund indeholder, og slutte sig til den Udvikling, der har gjort sig gjældende, ligesaa vel i mindre som i større Forhold vil være lidet stiftet til praktisk at have at gjøre med Landsstyrelsen.

Naar jeg nu fra disse mere almindelige Betragtninger vender mig til selve den foreliggende Sag, da har jeg forefundet et Lovforslag, vedtaget af Folkethinget med en, saavidt jeg husker, stor Stemmesleerhed, der var bygget paa tre Sætninger: Den ene, at lade disse 7,600 Rbd., som i en Række af Aar vare bevilgede til Uddeling mellem Landbosforeningerne, og vel at mærke paa den Betingelse, at ingen af dem erholdt et større Tilskud, end de selv tilstøde af egne Midler, for ved Anvendelsen af Præmiesystemet at befordre Huusdyravlens Fremme; den anden, at Landstutteriet skulde nedlægges, og af de Midler, som hidtil havde været anvendte dertil, skulde 10,000 Rbd. bruges til at opnaae det Formaal, som derved havde været tilsigtet, ved gennem Præmiesystemets Anvendelse at fremme Hestavlens trindt omkring i Landet, og den tredje, at opretholde Stamstutteriet paa Frederiksborg med større eller mindre Modificationer med Hensyn til sammes Indretning og Bestyrelse. Disse tre Forudsætninger har jeg uden videre antaget og sluttet mig til, og dem beider jeg det høie Thing, hvis vi ikke til evige Tider skulle fort-